

N:o 264.

Af herr **C. Persson** i Stallerhult, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad anordning af rikets allmänna läroverk samt löneroglering för de vid dem anställda lärare.*

I Kungl. Maj:ts proposition n:o 50, angående ändrad anordning af rikets allmänna läroverk samt löneroglering för de vid dem anställda lärare, är föreslaget beträffande öfningslärares pensionsrätt, att pensionsbeloppet skall utgöra för ordinarie öfningslärare tre fjärdedelar af de löneförmåner, han under de tio sista åren i medeltal för år uppburit eller skulle hafva uppburit, i den händelse han hela tiden själf bestridt sin tjänst, dock att pensionsbeloppet för öfningslärare icke i något fall må öfverstiga 3,000 kronor.

Genom denna bestämmelse ingår i beräkningsgrunden för pensionsbeloppen äfven den ersättning, som erhålles för öfvertidsarbete. Härigenom kan pensionen för dessa lärare blifva till storleken mycket olika. Den tecknings- och musiklärare, hvilken icke undervisar under flera timmar, än som äro bestämde för den ordinarie lönen, får i pension endast $\frac{3}{4}$ af lönen, under det att den lärare, hvars undervisningstid tages i anspråk hela den beräknade öfvertiden, får dubbelt så hög pension. I ena fallet synes mig pensionen blifva väl låg, då däremot i andra afseendet pensionen blifver synnerligen hög. En utjämning härutinnan torde vara behöflig, och anser jag fördenskull den beräkningsgrunden böra stadgas, att, då pensionen skall beräknas utgå å hela aflöningen, den bör bestämmas till två tredjedelar af löneförmånerna samt att pensionen därvid i intet fall må blifva lägre än bestämde lönen oafkortad.

Efter denna beräkningsgrund kommer pensionen för öfningslärare icke i något fall att uppgå till 3,000 kronor, hvadan den föreslagna bestämmelsen därom, att densamma icke må öfverstiga 3,000 kronor, är obehöflig.

Jag får därför föreslå, det Riksdagen må besluta,

att pensionsbeloppet skall utgöra för ordinarie öfningslärare två tredjedelar af de löneförmåner, han under de tio sista åren i medeltal för år uppburit eller skulle hafva uppburit, i den händelse han hela tiden själf bestridt sin tjänst, dock icke lägre belopp än *lönen* oafkortad.

Stockholm den 15 april 1904.

Carl Persson.
